

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

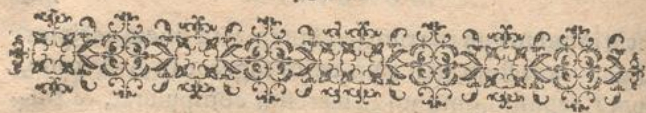
Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

lvnivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

IVNIVS.

Die primo Iunij.

ROMÆ sancti martyris Iustini ex Neapoli Syriæ, patre Prisco. hic venit Romam Antonino Imperatore, librosq; scripsit, quibus errorem Idolorum redarguit, & Christianæ fidei veritatem defendit. pro qua cum multos cruciatus pertulisset, sub Rustico Præside vna cum Charitone, Charitio, Euelpisto, Hierace, Peone, & Valeriano pro Christi confessione sanguinem fudit.

Eodem die sancti Firmi martyris, qui sub Maximiano Imperatore pro Christi fide comprehensus, ductus est ad Præsidem Magnum nomine cumque persuaderi non potuisset, vt Idolis sacrificaret, nudus neruis cæditur, suspensus laniatur, totiusque corporis compage soluta, postremo capite obtruncatus, certaminis coronam affectus est.

Eodem die sancti martyris Thespesij, qui sub Alexandro Imperatore propter Christi confessionem à Simplicio Prefecto Cappadociæ cum ipse quoque esset Cappadox, ductus est ad templum Idolorum vt illis ipsis sacrificium offerret; cumq; id constanter renuisset sed magis magisque Idola irrisisset, suspensus, verberibus cæsus est, & in cibarium accessum iniectus. Cumq; diuina ope adiutus, illæsus permansisset, rursus ducitur ad templum Idolorum, quibus gentiles immolabant, accedente autem illo ad aram, statim illa

illa diruta est. itaque illico iniectus est in farraginem ignitam, oleo, pice, & sæuo plenam, quam cum duos dies fortiter tolerasset illinc exijt incolumis, nullum ignis vestigium in suo ferēs corpore cuius miraculi magnitudine, multos Gentiles ad Christi fidem conuertit. itaq; illum extra urbem Præses eductum, capitali pœna damnauit.

Eodem die sanctorum martyrum Hermylli & Stratonicæ.

Die II.

Sancti patris Nicephori Patriarchæ Constantinopolitani, qui fuit temporibus impij Imperatoris Constantini cognomento Copronymi, ortus & educatus in vrbe Regia Constantinopoli, claris parentibus Theodoro & Eudocia. fuit autem Theodorus scriba Regalium edictorum, qui delatus, vt cultor diuinarum imaginum flagris cæsus, exul missus est in urbem Nicæam, in qua multas ærumnas perpeffus migravit. Eius filius Nicephorus in numerum scribarum aggregatus, cum omnia vt stercorea, & telas araneorum arbitratus esset, secessit in Propontidem vbi dū sibi ipsi, & Deo vacaret, mortuo Tarasio beato illo Constantinopolitanæ ciuitatis Patriarcha, in demortui locum eligitur, regnante Nicephoro Imperatore Patre Stauratij, peruenit autem vsq; ad Imperium Leonis sanctarum Imaginum oppugnatoris, qui religiosissimum Michaëlem ab Imperio expulit, ab hoc impio Tyranno exul factus beatus Nicephorus & in carcerem coniectus, exacto septuagesimo anno in manus Dei spiritum commendauit, cum nouem annos in Patriarchatu, tredecim vero in exilio vixisset.

Einſdem

Eiusdem Die III.

Certamen sanctorum martyrum Lucilliani, & quatuor puerorum, qui cum illo erant, Claudij, Hypatij, Pauli & Dionysij. fuit sanctus Lucillianus temporibus Aureliani Imperatoris sacerdos Idolorum, canus capite, ex vrbe Nicomedia, translatus autem ad Christi fidem, & oblatus Siluano Comiti, neq; vilo modo passus Christum negare, in maxillis percutitur, virgis caeditur, & in caput suspenditur. postea in carcerem coniectus est, vbi & quatuor pueros inuenit, ob eandem Christi fidem detentos, quibus cum rursus Siluano Comiti oblatus est, qui in Christiana fidei confessione constanter permaneret, in ardentem fornacem cum quatuor illis beatis pueris iniectus est, desuper autem demisso imbre, atq; extincta flamma, exierunt incolumes. postea ducti sunt Byzantium, & ipsi quidem pueri obruncati sunt, Lucillianus vero crucifixus martyrio consummatus est.

Eodem die Sancta Paulae Virginis & martyris, quae cum sanctis Beati Lucilliani & sanctorum quatuor puorum certaminibus interesset, tam in carcere, quam in via eorum sanguinem abstergebat, & vulnera curabat; erat enim inde vsq; a maioribus Christiana fidei sectatrix, eiusq; opus erat visitare in carcere detentos, quique pro Christo paciebantur, eos curare ac nutrire. quamobrem detenta, ducta est ad Comitem, nec passa Idolis immolare, nuda verberatur, ita vt assiduis virgarum plagis eius corpus dissolutum fuerit, sed astantis Angeli praesentia illico sana facta est, rursusq; oblata Comiti, in os caeditur, insuper in Caminum iniecta egressa est incolumis. lata vero sententia vt securi percuteretur, & Byzantium venisset cum eo esset in loco, vbi Beatus Lucillianus crucifixus est, obruncata migravit ad Dominum.

Die

Die IIII.

Natalis sancti Metrophanis Archiepiscopi Constanti-
nopolitani, qui fuit filius Domitij fratris Probi Impera-
toris. hic ad Christi fidē conuersus, Baptizatus est. Cumq;
profectus esset Byzantium, cum Tito eius vrbis Episco-
po versatus ab illo factus est Ecclesiasticus & aliquot an-
nis postea Episcopus Byzantij. Hic senio & morbo graua-
tus Nycænam magnam Synodum adire non potuit, sed
Vicarium misit primum inter Presbyteros Alexandrum,
quem & successorem suum habuit. hic ad summam sene-
ctutem prouectus, Magno Constantino Imperatori sacræ
synodi Patribus cum illo reuersis regis vrbi, & Ecclesiæ
bene precatus requieuit in Domino, cum prius diuina
reuelatione admonitus prædixisset sanctos viros Alexan-
dram & Paulum.

Eodem die Sancti Patris nostri Andreae Hierosolymi-
tani Archiepiscopi Creta.

Et sanctarum mulierum Marthæ, & Mariæ.

Die V.

Sanctorum martyrum Martiani, Nicandri, Apollinis,
Leonidis, Arij, Gorgij, Hyperechij, Selleniadis, Irenes, &
Pambonis. Hi omnes sancti sub Ægypti Præside eo quod
Christū ipsum abnegare noluerint, fame, siti, & estu vexa-
ti, martyrij certamē sustinentes animas suas Domino tra-
diderunt.

Eodem die Certamen sancti martyris Dorothei. Hic
vir sanctus Dorotheus fuit Episcopus Tyri, temporibus
Licinij, & Constantini: Diocletiano autem & Maximia-
no Imperatoribus propter imminentem perlecutionem,
derelicta propria domo abiit in urbem Odissopolim, vbi
seruatus est; postea vero quam Diocletianus, & Maxi-
mianus, mortui sunt, venit Tyrum, ibique Ecclesiam

rexit, vsque ad tempora Iuliani Apostata: tunc vero Odisopolim reuersus est, atque ibi comprehensus à Iuliani Principibus, & multa passus tormenta in summa senectute martyrij coronam percepit: qui dum pateretur, animam Deo ipsi comendauit, annum agens centesimū septimum, Qui Ecclesiasticos libros, & Historias latinis & Græcis literis scriptos reliquit, erat enim vtriusq; linguæ peritus, studio intento, & naturæ aptitudine plurimum valens.

Eodem die Certamen S. virginum, & sociarum, Zenaidis & sanctarum mulierum Cyriæ, Valeriæ, & Marcia ex Vrbe Casarea Palæstina, quæ cum abnegassent Idola, & execrabiles victimas, à Christiano quodâ homine catechizatae atque instructæ in Christum crediderunt, & bapizatae sunt, cum multa pietate viuentes, Deumq; propitium sibi facientes, ieiunio, & oratione, temperantia, & Iustitia. Itaque ab omni populo cognitae sunt, ac detenta, & multis ac diuersis tormentis cruciatae ad Deum migrarunt.

Eodem die sancti Patris nostri Eustathij Archiepiscopi Antiocheni, qui cum esset sub Constantino Magno Imperatore, orthodoxæ fidei splendore, & sapietia illustris in Nicena prima synodo Impiū Arii Hæreticū Dogma redarguit, cumq; doctrina, & sanctitate clarus, ad centesimum annum peruenisset quieuit in Domino, cuius sanctæ reliquiæ Antiochiam translatae sub Zenone Imperatore, extat Beati Ioannis Chrysostomi in hunc virum sanctum nobilis laudatio, quem, & Beatus Hieronymus suo testimonio insigni commendauit.

Die

Die VI.

Sancti Patris nostri Atrali admirabilium rerum effecto-
ris, qui Ieiunio, vigilijs, & alijs virtutibus præstans, ac
plurimos exemplo, vita, & miraculis ad cœlestem nor-
mam conuertens animam suam Deo commendauit.

Die VII.

Sacro sancti martyris Theodoti Ancyrae, qui accusatus
a quodam Theotænum Præsidente, quod sanctarum virginum cor-
pora in paludē demersa, extracta sepelisset, ductus ad Præ-
sidem ipsum, & liberè pietatem professus, verberatus est
vehementer, postea bis in ligno suspensus, lateribus lani-
atus transfoditur, lampadibus comburitur, lapidibus
conteritur, postremo capite obruncatur.

Eodem die sancti martyris Lycarionis, qui ex Ægypti
vrbe Herme propter Christi fidem comprehensus, cum
à Iudice cogeretur Christum abiurare, neque id facere per-
suasus esset, in carcerem tenebricosum coniectus, & ali-
quot dies detentus, postea eductus, laniatur, & in cruce
figitur: Deinde ferreis virgis ignitis comburitur in pe-
ctore, postea in ardentem caminum immittitur, ubi tri-
duo mansit, & exijt illæsus, adhuc mortifera venena co-
actus est bibere, à quibus cum nihil passus esset, eum, qui
illa miscuerat ad Christi fidem conuertit, postremo capi-
tis pelle detracta, gladio percussus, mortem pro Christo
subijt.

Die VIII.

Certamen sanctorum martyrum Nicandri & Germa-
ni, qui cum in militari ordine censerentur, & à Maximo
Præsidente inquisiti se Christianos esse professi essent, coge-
batur à Christi fide desciscere, cumque id facere constanter
recusarent, obruncati martyrio coronati sunt.

Eodem

¶ Eodem die relatio reliquiarum sancti martyris Theo-
 dori ducis exercitus ad Euchaitas. Hic fuit sub Licinio
 Imperatore natus apud Euchaitas, sed in vrbe Ponti He-
 raclea diu versatus est, vir planè animi, & corporis specie
 decorus, cum vero Licinius illum Christianum esse cog-
 nouisset, iussit Nicomediam honorifice illum accersiri:
 at ille Imperatori referri mandauit, vt ille ad eum ve-
 niret. Persuasus autem Licinius profectus est Heracli-
 am cuius aduentum cum martyr didicisset oratione præ-
 missa equo pulcherrimo insedit, eiq; occurrens, salutem
 nunciauit, quam Imperator humaniter excepit, & regali
 honore hominem profectus est, sedensq; admonebat, vt
 Dijs sacrificaret: Theodorus verò iussit omnes Deos illuc
 afferri, vt illis immolaret, & primū quidem in cellā prom-
 tuariam, postea ad ipsum allati sunt, quos mediā nocte ac-
 ceptos aureos scilicet, & argenteos illos Deos commi-
 nutos pauperibus martyr ipse distribuit. Qua re cog-
 nita vehementer verberatur, postea in crucifixus sagit-
 tis peritur, cumque effossis oculis mortuus esse censeretur
 detrahitur de ligno ab Angelo, & sanctus factus est, quem
 cum vidissent qui missi fuerant à Licinio, crediderunt
 Christo ipsi, & martyres facti sunt. tot igitur & tantis mi-
 raculis à viro illo sancto effectis vniuersa multitudo ad fi-
 dem Domini conuersa, seditionem contra Licinium
 commouit, cui vix martyr persuasit, ne quid innouaret.
 tunc Licinius sententiam tulit, vt gladio feriretur. Quo
 facto precibus ad Deum missis, martyr ipse mandauit, vt
 eius ipsi reliquiæ ad Euchaitas relatæ in patrio prædio se-
 pelirentur, & sic gladio percussus martyrio coronatus est.
 Celebritas Archangeli Michaëlis. Et certamen san-
 ctorum martyrum Alexãdri & Antoninæ. Hi sancti mar-
 tyres fuerunt in Castello Cardemo, beata quidem Anto-
 nina

nina pudice & sancte vitam degebat, comprehensa vero à Feste Præsidi cum persuasionibus nullis flecti posset, vt Christum ipsum abnegaret, & dæmonib⁹ seruiret, meretricia domo includitur, vbi cum triduo ieiunio detenta esset, nocte effulsit lumē in carcere & facto tonitruo fores carceris diruptæ sunt, & vox è cælo demissa, quæ hortabatur, vt surgeret, & cibum sumeret. Quo sumpto, corroborata astitit Præsidi, cumq; denuo persuaderi non posset, vt Idolis victimas offerret, prostrata, plagis cæsa, iterum in meretricium diuersorium demittitur, quo diuina reuelatione excitatus Alexander ingressus (facile autem propter iuuenilem ætatem, erat enim annis natus decem, & octo, videri poterat ad inhonestum facinus accessisse) clam sanctam virginem, è domo illa eduxit, chlamyde capite contecto, ipse vero pro ea illic remansit, paulo post cum res ipsa innotuisset per milites, qui ad sanctam illam violandam accesserant, ductus ad Præsidem Alexandrū verberatus vtriq; extremæ manuum & pedum partes sunt amputatæ, postremo in foueam ignis deiecti liquida pice toto corpore vncti beatum finem Christo adiuuante sunt affecti. Eorum natalis celebratur Constantinopoli, vbi sanctæ & preciosæ illorum reliquiæ reconditæ sunt, ex quibus multorum morborum curationes scaturiunt.

Eodem die certamen sanctorum martyrum Nicandri & Marciani, qui propter Christianæ fidei confessionem sub Præsidi Maximo in carcerem coniecti, cum ad negationem adigi non possent, ferreis vnguibus lacerantur, & in excelsis trabibus suspensi, ac detracti super carbones ignis extensi, virgis desuper verberantur, falsoque aceto perfusis plagis, testis acutis perfriantur, lapidibus ora contusa & facies contractæ, postremo linguæ gladio excisæ, & ense percussi migrauerunt ad Dominum.

h

Eodem

Eodem die sanctæ martyris Calliopæ quæ sub Decio Imperatore, specie corporis, & animæ pulchritudine insignis, à Christi amore, & fide separari nõ potuit, sed licet excisæ fuerint illi mammæ, licet super acutas testas pertracta, & incensæ carnes, sale asperæ, tamen adiuuante Christi Angelo capite obruncata martyrio coronata est.

Die IX.

Apud Alexandriam Natalis sancti Cyrilli eiusdem ciuitatis Episcopi viri eruditissimi & catholicæ fidei propugnatoris egregij, quem summus Pontifex Cælestinus idoneum iudicauit, cui vices suas in Ephesino concilio delegarit.

Die X.

Apud Prusiada sacrosancti martyris Timothei eiusdem ciuitatis Episcopi, qui sub Iuliano Imperatore Apostata, cum Ecclesiam suam bene regeret, & multorum miraculorû fama esset illustris, à Iuliano Christianæ fidei desertore obruncatus est, cuius dies in sanctissimo ipsius martyrio celebratur.

Eodem die apud Antiochiam sanctæ Pelagiæ martyris quæ accusata apud Præsidentem, cum virginitati suæ merueret, Deum precata est, seque ipsam componens, ascendit in tectum eius domicilij, in quo à Præsidente reposita fuerat, vnde se præcipitem dedit, ac sanctam animam Deo reddidit. Hanc venerabilis sanctus Ioannes Chrysostomus pulcherrimis encomijs honorauit, celebrauit, tû propter virginitatis puritatem tum etiam propter virtutum exercitationem non vulgarem.

Eodem die apud Cappodociam sancti patris Canidîs filij piorum parentû Theodoti & Theophanis sub Theodosio magno Imperatore: vixit autem admirabili abstinentia, vsus precibus, & ieiunijs intentus, paucissimis oleri-

oleribus, sale non conditis vescens, ad annum tertium & septuagesimum peruenit, ac sic beatus ille migravit ad Deum.

Eodem die apud Antiochiam sancti Theophanis & Pansemnæ: fuit autem Theophanes infidelibus atque impijs ortus parentibus; sed mortua vxore, qua cum iunctus tres annos vixerat, Ecclesiam adiit & baptizatus est, ac prope urbem cellula angusta ædificata, seipsum inclusit, in omnibus his, quæ ad perfectæ vitæ exercitationem & summum virtutis gradum pertinent, se exercens. cum verò audiisset de publica quadã meretrice, nomine, Pãsemna, quod multis esset causa perditionis, precibus Deo seipsam commendans, meretricem adiit, cui tot & talia dixit, qualia satis essent ad persuadendum mulieri quantumvis lasciuæ, vt relicta turpitudine, continenti & honestæ vitæ se traderet, quibus admonitionibus illustrata & compuncta diuinum baptisma suscepit, & bene disponens res suas beatum Theophanem sequuta, cella, quam sibi ipsi ædificauit, inclusa, virtutem omnem exercuit tantumq; Deo ipsi placuit, vt & Dæmones expelleret, & varios morbos curaret, cum autem vixisset annũ vnum & menses duos in eiusmodi exercitatione simul cum sancto Theophanẽ ad Dominum translata est.

Die XI.

Sanctorum Apostolorum Bartholomæi & Barnabæ, quorum alter fuit è numero duodecim, alter ex Lxxii.

Die XII.

Sancti patris Onuphrij Ægyptij, qui cum esset in Cœnobio in vrbe Hermopoli Thebarum, & audiret de ELIÆ Propheta & IOANNIS præcursoris vita, egres-
sus

sus ex Cœnobio habitauit eremum annos LX. hominem omnino non videns; vbi post admirabilem monasticæ vitæ exercitationem, ad cœlum migravit, quem magnus ille Paphnutius sepeliuit; cuius dies Natalis celebratur in sanctissimo ipsius oratorio in monasterio sancti Alipij.

Eodem die Sanctæ martyris Antoninæ. Apud Nicæam Bithyniæ Diocletiano & Maximiano Imperatoribꝰ, Prisciliano Præsidente, Antonina in Christianæ fidei confessione constanter perseuerans, verberibus cæsa, in ligno suspensa, lateribus laniata, subulis perfoffa, flammis incensa, demum gladio percussa, martyrio coronata est.

Die XIII.

Sanctæ martyris Aquilinæ, quæ sub Diocletiano Imperatore, & Biblo Præsidente Palæstinæ quindecim annos nata, Christum prædicans, & æquales puellas ab Idolorum errore, ad Christianæ fidei veritatem conuertens, accusata est apud Proconsulem Volusianum, & Christi nomē confessa, verberata est, & subulis ferreis ignitis in aures infixis, tandiu cruciata est, quoad sanguis e naribus defluerit, postremo sententia lata, gladio percussa est; cuius Natalis celebratur in sancto eius Martyrij templo.

Die XIII.

Sancti Prophetæ Elisæi, per quem multa prodigia fecit Deus, vt diuinæ testatur, mortuus autem, sepultus est in Samaria in Sebastopoli.

Eodem die sancti Methodii Archiepiscopi Constantinopoli.

Constantinopoli Natalis sancti Methodij, qui hæreticorum sanctas Imagines oppugnantium errorem grauissimis

simis diuinarum litterarum testimonijs redarguens, Orthodoxam Ecclesiæ Dei fidem protegens, multas ærumnas ab Hæreticis perpeffus pro sancto Venerabilium Imaginum cultu conseruando laborans æternam requiæ adeptus, peccatorum remissionem nobis exposcit. Cuius natalis celebratur in sanctissimo Sacello in quo præcipue ipfius reliquiæ intra diuinum Templum celeberrimorum Apostolorum repositæ sunt.

Die XV.

Sancti Prophetæ Amos.

Eodem die Sancti Martyris Dulæ. Hic fuit ex Zephyrio prætoride prouincia Ciliciæ, qui propterea, quod Christum coleret, & adoraret, ductus est ad Maximum Præfidem, virgis cæditur; cumque irrideret Apollinem, & alia inania simulacra, Præfidem ipsum in iram magis accendit, quare iterum verberatur, eiusq; caput oleo perfusum, igneis carbonibus comburitur, alijsq; diuersis tormentis cruciatus, in Christi confessione constanter permanens, oblatumq; Idolorum libamen vt execrabile quiddam ore suo exspuens inuictus & beatus martyr spiritum Deo reddidit.

Die XVI.

Sancti Patris nostri Tychonis Episcopi Amathuntis ciuitatis insulæ Cypri. Hic cum haberet pios & Christi studiosos parentes, ab ipsis Deo consecratus est, & diuinas litteras edoctus, diaconus est ordinatus ab Episcopo Mnemonio, quo mortuo à magno Epiphanio ad Episcopatus sedem promotus fuit; Cumq; multos ab errore & vanitate Idolorum ad Christi Dei nostri fidem conuertisset, multaq; Idolica templa euertisset, & simulacra quæ in illis erant confregisset, erectis & consecratis diuinis

h 3

tem-

templis, excessit multis insignibus clarus miraculis.

Die XVII.

Natalis Sanctorum martyrum Manuelis, Sabelis, & Ismaëlis, qui fuerunt ex Perside orti, patre quidem inter magos primo, matre vero Christiana, edocti pietatem, & sacras litteras ab Eunycō quodam presbytero, viro admodum religioso. Cum vero hi viri à Baltano Persarum Rege missi legati ad Iulianum Apostatam, vt cum illo de pace agerent, vidissent Imperatorem trans Chalcedonem Idolis immolantem, multosq; per illū ad errorem subduci animaduertent, viri pietatis studiosi & Christi adoratores, percusserunt pectora sua flentes, & Christo ipsi supplicantes, vt illos ab idolorum execrabili errore liberatos, in suæ sanctæ fidei puritate seruaret, & re ad Imperatorem Impium delata per Indicem cubicularium, ducti viri sancti, flagris cæsi sunt.

Eodem die Certamen sanctorum martyrum Isauri & sociorum Innocentij, Felicis, Hermiæ, & Peregrini: homines Athenis originem ducebant, qui cum à Patria discessissent, in quadam spelunca Apolloniæ per aliquot annos vitam duxerunt, sed delati apud Tripontium Tribunal, comprehensi à Christi fide desciscere cogebantur. Itaq; Isaurus Diaconus, & qui cum illo erant, Apollonio Tribuni filio traditi sunt, à quo igne & aqua probati, cum ex his admirabiliter liberati essent, ad Christi fidem multos conuerterunt, quorum primi erant vrbis ciues, Rufus, & Ruffinus germani fratres, postremo sententia lata, obruncati sunt.

Eodem die sancti Patris nostri Besarionis, qui à puerili ætate mundanis rebus abrenunciatis, & Schitem secedens, admirabili rerum terrenarum contemptu, solius animæ

animæ studio vacabat, ab omni affectu liber, non locorum desiderio, non cibi appetitu detentus, sed futurarum rerum spe, & fidei firmitate munitus, omnia tolerabat, huc, atq; illuc tanquam captiuus aliquis in frigore & æstu nudus oberrans sub dio perpetuo stabat, ita vt quadraginta dies, & noctes in medio rhamno aliquando stans, nunquam cubuerit, & quadraginta nunquam in latus declinarit, sed sedens, vel stans dormierit, cumque talem duxisset vitam, ad cœlestem patriam euolauit.

Eodem die Sancti Patris nostri Hypatij. Huic patria fuit Phrygia, parentes autem diuinæ pietatis studiosi, temporibus Honorij & Arcadij Imperatorum. Hic factis eruditus, decimum octauum agens annum, relictis rebus omnibus monasticam vitam aggressus, atq; omni virtute ornatus, presbyter creatus est, cumque octogessimum expleuisset annum, beato fine requieuit. quanta vero per illum Deus miracula perficiat, literis explicari non potest.

Die XVIII.

Sancti martyris Leontij, & sociorum Hypatij, & Theoduli. Hic Leontius ex Græcia originem ducens, cum robore corporis, & fortitudine animi polleret, inter militares ordines cum primis numeratus est, postea. & Imperator exercitus creatus, in vrbe Tripoli Africæ versans, cibarijs, & annona regia alebat pauperes. & sincera mente Christo seruiebat. Hæc audiens Adrianus Præses Phœnicæ, constitutus à Vespasiano Imp. Romanorū misit ad eū Hypatium Tribunum cū duobus militibus, quorum alter Theodulus vocabatur, dūq; proficisceret Hypatius vehementi febre detentus, audiuit vocē Angeli è cœlo dimissam quæ iu-

iubebat, vt si vellet morbo liberati inuocaret in auxiliū Leontij deum: hanc vocem audiuit & Theodulus, cumq; venissent ad sanctum Leontium, & apud illum hospitio accepti essent, quæsierunt ab illo ipso, quisnam esset Leontius, Respondit, se esse, quem quærerent Leontium Christi seruum, eos verò qui dij dicebantur se abominari vt execrabiles & falsos deos: quæ cum audisset tribunus Hypatius, & Theodulus, ad sancti viri pedes procidentem petierunt vt Christi gratiam illis conciliaret. Orate itaq; Leontio, & illos verbo veritatis catechizante, atque instruente, venit nubes de cœlo aquam demittens, & albas vestes ferens ad eos illuminandos atq; induendos. Quare perturbati homines infideles omnia ad Adrianum Præsidentem detulerunt, qui cum ad se ductos flectere non posset, vt à Christi fide desciscerent, iussit sanctū Hypatiū suspendi, & laniari nec non sanctum Theodulum flagris cædi & ita vtrumq; obtruncari Magnus verò martyr Leontius primū baculis verberatur, postea illecebris & adulationibus Tyranni mentem non adhibens, sed irridens potius, vehementius cæditur, adhæc suspensus diutius laniatus, & saxo ad collum ligato grauatus in carcerem conijcitur, postremo quatuor palis extensus, Deo beatum spiritum commendauit.

Eodem sancti martyris Ætherij qui fuit sub Imperatore Diocletiano, delatus vero, oblatu est Edesio Præsidi. Christum vero confessus prosternitur, & igneis facibus comburitur, ac diuersos cruciatus perferens, gladio percutitur.

Die XIX.

Sancti Apostoli Iudæ. Hic in *Euangelio* Luca, & in *Actibus* Apostolorū Iudas nominatur, apud Matthæum vero & Marcum Thaddæus, & Lebeus appellatur frater secundum

eundem carnem Domini nostri Iesu Christi, & germanus Iacobi fratris Dei. Hic Epistolam scripsit spiritu sancto plenam, qui & prædicatione infideles homines cōuertit, & apud Mesopotamiam Euangelium gentibus disseminans, verbo Christi pietatem regionibus illis prædica- uit, & Edessenorum ciuitatem peragrans, ad Abagarum profectus illum à morbo curauit, demum in Artipoli ab infidelibus, suspensus & sagittis vulneratus, spiritum Deo ipsi commendauit.

Eodem die sancti martyris Zosimi certamen. Hic miles sub Traiano Imperatore ex Apolloniade apud Sozopolim, Præsidi Antiochiæ in Pissidia Domitiano, proie- ctis armis, cum ad Ecclesiam Christi confugisset, ad- iuuante Dei gratia, baptismo dignus factus est. Quamo- brem ad Præsidem ductus, & se Christianum esse confes- sus, æreo grabato ignito imponitur, à quatuor uiris exten- sus, sed igne ipso in rorem conuerso, multi ex illis, qui præ- sentes erant, percussi miraculo ad Christum cōuersi sunt. posthæc plantas confixus clauis, & equis indomitis alliga- tus, currere, coactus est ad Præsidem ad Canitarū urbem, tres dies ieiunus permanens, duobus uero pueris diuini- tus apparentibus, quorum vnus panem, alter uero vascu- lo aquam ferebat, gratias agens Deo, beatus martyr reso- cillatus est, examinatus postremo, & eandem confessionē forti animo repetens, ceruice gladio supposita, martyris corona indutus est.

Eodem die sancti patris nostri Zenonis. Hic abrenun- cians mundo beati Magni senis Siluani disciplinæ se tra- didit, & propter eximiam obedientiam, & summam ex- ercitationem, atq; inopiam, signa multa effecit; nam & multos Dæmones ex hominibus abegit, & sanctitate in- signi, ad uirtutis uiam plurimos direxit. Cum itaq; ita vi- xisset duos & sexaginta annos natus in pace quieuit.

Die XX.

Hæc in Apo-
grapho m. s.
in ipso textu
adscripta sunt
Hieronymus
habet, Olym-
pi Lyciæ in
qua est Patara:
& in Rom ha-
betur 14. Kal.
Octob. id est
18. Septemb.

Sancti martyris Methodij Episcopi Patara. Hic à pue-
ro, se ipsum Deo dedicauit, effectus vas preciosum, & re-
ceptaculum spiritus Dei. quare & venerabili sacerdotio
dignus habitus, benè & religiosè gregem suum pascès, vt
Ecclesiæ cœtum sinceris sermonibus aleret, omnem erro-
rem propulsare studuit. Quamobrem, cū Origenis hære-
sim irreperere vidisset, vt optimus Pastor diuino verborum
suorum igne illam combussit, sed cū non ferret, acerrim-
us hostis diabolus sancti Episcopi libertatem & instan-
tiam, ministros suos ad eius eadem excitauit; at ille cum
& ante martyrij certamen vitalem mortificationem ope-
ratus esset, gladio capite obtuncatus, migravit ad Do-
minum, sub Decio, & Valeriano in Chalcide Græciæ
martyrio coronatus.

Die XXI.

Certamen Iuliani in Ægypto. Hic fuit sub Diocletia-
no Imperatore, & Martiano Præsidi in vrbe Ægypti An-
tinopoli, qui monasterij illo magno decem millium mo-
nachorum congregato detentus à Præsidi, & Christum
confessus fustibus cœsus, eiusq; ouile, & monachi vna cū
Episcopis, & sacerdotibus fugientibus aufugerunt, san-
ctus vero Iulianus, non verberibus, non carcere, non vllis
tormentis, non ipsa deniq; morte detineri potuit, quo-
minus pro Christi confessione sanguinem effunderet.
Huc & magnus doctor Chrysofomus Encomiorum ho-
nore celebrauit.

Eodem die sancti martyris Aphrodisij ex Regione
Ciliciæ, qui inde vsque à maioribus Christum coluit,
quem confessus, Dionysio Præsidi oblatus est, cumque
Christum

Christum ipsum verum Deum esse professus esset, ferreis laminis ignitis eius terga inusta sūt, postea in lebetem feruentis plumbi plenum iniectus est, vnde incolumis euasit, aliaq; tormenta perpeffus atque in Christiana confessione persistens, martyrij coronam est assecutus-

Eodem die sanctorum martyrum Terentij Episcopi Iconij, Marci Episcopi Apolloniadis, fratris consobrini Barnabæ Apostoli, cognomento Iusti.

Die XXII.

Sancti martyris Eusebij Episcopi Samosatensis, qui fuit sub Constantio Imperatore, feruentissimus orthodoxæ fidei æmulator, tantum autem fortitudinis, & rerum terrenarum contemptus in ipsius animum venit, vt id tantum studeret, quo pacto pietas ipsa, & orthodoxæ fidei status, incrementum acciperet, licet Imperator ipse tam contrariæ esset opinionis, quàm nemo alius vnquam fuerat. Itaq; cum Imperator Constantius minatus aliquando fuerit illius se manum abscissurum, nisi diuersum sentiret, ipse vtramque manum extendit, vt significaret libentius se illarum abscissionem accepturum, quàm quod proponebatur pietatem proditurum. Hunc beatum virum post Constantium & Iulianum Valēs Imperator Ariana perfidia corruptus ab Episcopali sede deiecit, & ad Istrum fluuium exulem condemnauit. verum post mortem Valentis ad Ecclesiam suam reuersus, post multa certamina & victorias, martyrij palmam assecutus est, cum foemina quædam prauæ opinionis, Arianae perfidiae sectatrix, è tecto quodam regulam in viri sancti tran-

seuntis caput deiecisset; quam mulierem sanctus martyr venia dignatus est, neminem permittens illam vlcisci, Christum Dominum & Protomartyrem Stephanum imitatus.

Die XXIII.

Sanctorum martyrum Zenonis, & Zenæ. Hi beati martyres fuerunt ex Philadelphia Arabiæ; Zeno quidè ex ordine militari, Zenas vero erat seruus Zenonis, qui cum omnes facultates suas pauperibus distribuisset, & seruos libertate donasset, ad Præsidem Maximum à Maximiano Imperatore constitutum accessit cum seruo Zenas; hic enim cum esset grati animi, securus est dominum. Zeno autem vt vidit Præsidem, vano Idolorum cultui seruiuentem, illum increpauit, qui statim neruis verberari iussit; sed martyr ipse Zelo accensus insiliens calcibus aram ipsam euertit, quocirca suspensus nulla habita ratione laniatur, eiusq; plagæ aceto & sale consperse sunt, postea de ligno depositus, ligatis pedibus in carcerem iniectus est, quo ingressus Zenas seruus Domini sui vincula deoscularus, illum obsecrabat, ne ipsum desereret; quod cum audiuisset Præses iussit illum quoq; in carcerem includi. ambo igitur examinati, & Christum ipsum abnegare non passi diuersis & acerbis tormentis cruciati obrutcati sunt, quorum dies natalis celebratur in sancto Beati Georgij sacello, apud Liparissium.

Eodem die sancti martyris Eustochij presbyteri, & sociorum. Hic vir sanctus Eustochius & Gainus frater cōsolbrinus, & eius filij Probelulus & Urbasius fuerunt ex urbe Vusadorum temporibus Maximiani Imperatoris & Agrippæ Præsidis: Eustochius quidem cum esset sacerdos Idolorum, antea videns sanctos viros pro Christo mar-

martyrium sustinentes, & miracula multa efficientes, propriam superstitionem condemnans accessit ad Eudossium Episcopum Antiochiæ, à quo baptizatus est & presbyteri ordinem suscepit. Cumq; ad oppidum, cui nomen est Lистра venisset, & consobrinum suum Gainum cum tribus pueris inuenisset, Christi Domini mysterium exposuit, eosque cum cognatis omnibus baptizauit, quam ob rem detentus, ductus est ad Præsidentem, & Christum confessus in ligno suspensus, & vehementer laniatus. Post hæc vna missi sunt Ancyram ad Agrippinum illic Præsidentem, à quo ad examen constituti, & Christum abnegare non passi, primum quidem suspensi sunt Probelulus & Urbasi⁹ ἀπέναντι ἀλλήλων, eorumq; maxillæ laceratæ sunt, quorum sanguinem Gaianus frater consobrinus excepit, quapropter verberatus est, sanctus vero Eustochius obtruncatus, & post aliquot dies Gaianus idē passus est. Paulo post pueri ad æream rotam sunt alligati, atq; illinc inco-lumes admirabiliter erepti, rota ipsa moueri desinente, & igne extincto, postea rasæ capitibus, clauisq; transfixis, ac foeminarum mammis abscissis, magna voce Christum inuocantes, obtruncati sunt.

Eodem die sanctæ martyris Agrippinæ, quæ in illustri vrbe Roma orta & educata, virginitate, & fortitudine decorata, & Deo ipsi desponsata, forti atq; alacri animo ad martyrij palmam cucurrit, & propter amorem, & charitatem spon-si sui Christi multis cruciatibus seipsam tradidit. Itaq; virgis cæsa, vinculis, carceribus, & torturis afflicta in tormentis ipsis animam Deo commendans martyr excessit, cuius corpus Bassa, Paula, & Agathonice clam susceptum ex vrbe Roma in Siciliam transferentes reposerunt. Cum primum vero Sicilia illud accepit, tene-

bricosis Dæmonum erroribus liberata est; Cumq; Agareni ausi fuissent castrum diripere, in quo Beatæ Martyris templum seruabatur, repentino interitu perierunt. Ex quo tempore ad hanc vsq; diem, leprosi eum fide illuc accedentes purgantur, & reliqui morbi sanctæ Agrippinæ intercessione abiguntur.

Di. XXIV.

Sancti gloriosi Prophetæ Præcursoris Ioannis Baptistæ natiuitas.

Eodem die sancti martyris Orentij, & germanorum fratrum, Herois, Pharnacij, Firmi, Firmi, Cyriaci, & Longini, qui omnes fuerunt Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus ex partibus orientis: militantes vero cum mille tyronibus sub Rodone Cubiculario in vrbe Antiochia, qui ad partes Thraciæ venerunt, cõnumerati in legionem quæ dicebatur Legeandri, seditione autem commota temporibus illis Scytharum, qui transferant Istrum fluium, & Thraciam depopulabantur, nuper post mortem Diocletiani, Maximianus imperium obtinens in multa erat solitudine & inopia consilij, maxime propter Maroth Ducem Scytharum, & mole & viribus corporis multis præstantiorem, ob idque prouocantem alios, si quis vellet secum singulari certamine ita congregari, ut qui pugnando esset superior, reliquis victoriam concederet. Cum igitur Imperator ita se haberet, excitatus est hortatione militum sanctus Orentius ad congressum illum; omnium enim sententia iudicatus est robore & bellica peritia insignis atque idoneus, qui propter agilitatem corporis aduersarium hostem posset debellare. Congressus enim Christi fide armatus atque indutus in acie pugnans, Scytham illum iaculo transfodit, eiusque caput

caput celeriter abscissum Imperatori obtulit; quod cum Imperator admiratus esset, ac Idolis ipsis victrices iussisset victimas offerre, Orentius ipse Christi Domini praesidio à se Barbarum illum deuictum fuisse respondit, non eorum virtute, qui falso nomine dii appellantur. Sed tunc quidem Imperator reueritus preclari illius facti magnitudinem, permisit Orentium Regijs à se honoribus frui; sed postea illum admonens, vt à Christi fide desciceret, cum nihil proficeret, illum cum sex fratribus in Armeniam ad urbem Satalorum relegauit, praecipiens illius regionis Duci, vt si quidem inquisiti milites illi persuasi fuerint Dijs immolare, eos ad se remitteret, sin minus extorres in Abasgia, & Zecha regiones ablegaret. Illis igitur iuxta Imperatoris praecipium abductis in eam regionem, Beatus Heros fratrum illorum primus migravit ad Dominum, sanctus autem Orentius qui Diroontem debellauerat, saxo ad collum alligato in mare dimissus est (ita enim de illis mandatum fuerat) sed Raphaëlis Archangeli martyrem subleuantis praesidio incolumis exiens è fluctibus, in continente supra petram quandam constitutus est. quo loco Deum orans emisit spiritum, atque ibi sepultus est. sanctus vero Pharnacius apud Cordilem ad Dominum translatus est tertio die mensis Iunij: septimo autem Firmus & Firminus cōuenissent ad urbem Ablarū, temporalis vitæ finem inuenerunt. S. Cyriacus ad Regionem Lazorum abductus in loco dicto Zeganeo requieuit in domino quartodecimo eiusdem mēsis die. sanctus Loginus dum nauigaret à Zeganeo ad Libycam exorta in mari fluctuatione magna precibus ad Deum missis Deo spiritum tradidit. Itaque in Pytiuntem post quatuor dies illuc appellent, nauigio depositus est.

Die

Certamen sanctæ Martyris Febronix, quæ monasticam vitam ducens in Monasterio Bryenæ in vrbe Nisibi, Diocletiano Imperatore & Seleno Præide propter Christianæ fidei confessionem vincula, verbera, suspensionem, lingue sectionem, dentium euulsionem, mammarum, manuum, & pedum abscissionem perpessa, postremo gladio percussa, martyris palmam assecuta est.

Die XXVI.

Apud Thessalonicam sancti patris nostri David continentia, castitate, & miraculorum splendore insignis, qui prope urbem Thessalonicam diuersorium habes, omnes se ad eum sermonum iucunditate exhilarabat, & ad meliorem vitam conuertebat.

Eodem die sancti patris nostri Ioannis Episcopi Gothix, ex Tauroscytharum regione, temporibus Leonis Mauri, sanctarum imaginum oppugnatoris, quarum uenerationem cum beatus Episcopus defenderet, ab Impio illo Imperatore multas erumnas, & exilium passus, pro Catholicæ fidei defensione ex huius vitæ molestijs ad cœlestem vitam translatus est.

Die XXVII.

Dies natalis beati patris nostri Sampsonis Xenodochi. Hic cum esset genere Romanus, & Constantini magni consanguineus, diuitias pauperibus distribuit, & ad Regalem urbem profectus, venerabiles domos frequentans, & diuinis literis egregiam nauans operam, tantum profecit, ut Patriarchæ Constantinopolitano innotescens, presbyter ab illo fuerit ordinatus: cumq; Iustiniano Imperatori, quem ipse per reuelationem à graui morbo liberauerat, esset charissimus, nihil ab eo petijt, nisi ut pauperibus curandis opem ferret, quam obrem Imperator domum amplissimam

plissimam hospitem magnis sumptibus erexit, quo loco beatus Sampson piè sanctèq; versatus, requieuit in pace, cuius preciosæ reliquiæ repositæ sunt in templo sancti martyris Mocij.

Eodem die sancti martyris Anecti. Hic Imperatore Diocletiano, & Urbano Præsidente Cæsareæ Cappadociæ cum Christianos doceret, & hortaretur vehementer ne in tormentis deficerent, sed fortiter & constanter in Christianæ fidei confessione persisterent, & propietate mortem oppeterent, comprehensus est; curaque idola ipsa, quibus sacrificium offerre cogebatur, oratione in terram deiecit, baculis à decem militibus verberatus, suspensus, & nouacula manuum ac pedum abscissis digitis, capite exciso, ex quo lac pro sanguine emanauit, martyrio coronatus est.

Die XXVIII.

Inuentio pretiosarum reliquiarum sanctorum martyrum Cyri & Ioannis. fuit autem Cyrus ex vrbe Alexandria, Ioannes verò ex Edessa, vterque pro Christi fide omnium generum tormentis fortiter superatis, migravit in cælum. Inuentæ sunt autem reliquiæ sub Alexandrino Patriarcha Theophilo, & Arcadio Imperatore, quorum martyrum panegyrim hodie celebramus.

Eodem die sancti martyris Papij. hic fuit Diocletiano, & Maximo Imperatorib; inde vsq; à maioribus Christi Domini fidem sequens, & prædicans, pro cuius confessione flagris cæsus, & in lebetem iniectus, oleo & adipe feruētī plenum, septem dies permansit, indutus igne sicut vestimento, quæ res stuporem omnibus attulit, & plurimos ad Christi fidem conuertit.

Die XXIX.

Sanctorum celeberrimorum Apostolorum Petri & Pauli.

Die XXX.

Celebritas omnium Apostolorum.

℞

IULIUS